

Samfundet har ikke anvendt Midler i nogenlunde tilstrækkeligt Omfang til Løsning af denne Opgave. Og det Spørgsmaal melder sig da for mig, og det glæder mig, at det ogsaa melder sig for andre ærede Medlemmer, ogsaa Medlemmer uden for mit Parti. Have vi Lov til at kræve en Skærpelse af vor Straffelovgivning over for disse ulykkelige Personer, som ere komne paa Kant med Samfundet, medmindre der forinden er gjort noget for at beskytte dem i Barndommen og Opvæksten mod legemlig Mishandling og aandelig Vanrøgt? Bør ikke det Spørgsmaal melde sig, om ikke Lovgivningen først og fremmest maa tage Haand i Hanke med Oprettelsen af gode Børnehjem og Opdragelsesanstalter for alle disse smaa? Jeg kan tale med af nogen Erfaring, jeg, der som Barn og ungt Menneske har levet under meget fattige Forhold. En Del af de professionelle Bøller, vi have i Aarhus, have været mine Skolekammerater, jeg har kendt dem ved Fornavn osv. Men jeg har ogsaa kendt deres Hjem og har haft Lejlighed til at se, at det var daarlige Hjem. I adskillige Tilfælde var Forholdet det, at Politiet lod sig det være magtpaaliggende at faa disse Dreng og Piger anbragte i Børnehjem, men at Forældrene modsatte sig det, fordi de ikke vilde være med til at betale dertil, og fordi de vidste, at hvis Børnene anbragtes, uden at Forældrene betalte, vilde Forældrene — i hvert Tilfælde Faderen — miste sine borgerlige Rettigheder. Paa den Maade er det gaaet til, at mange unge Maend ere komne i Politiets Klør og ere endte som professionelle Bøller. Men jeg har kendt disse Bøller som Dreng; de vare ikke værre end os andre. Der var god Grund i dem, og de kunde være blevne gode, nyttige Samfundsborgere. Der var Kvinder, unge Piger, der levede sammen med Moderen, som var professionel Skøge. Jeg har set dem senere som professionelle Skøger i Aarhus. Hvis de vare blevne tagne i Tide og anbragte i Børnehjem, kunde de maaske være blevne gode og nyttige Medlemmer af Samfundet. Den Side af Sagen kom den højtærede Justitsminister meget let hen over. Ministeren sagde om os, der vare Modstandere af Pryglene, at vi vare blødsødne Folk, der havde en mild Haand over for Bøllerne og et mildt Øje til dem. Der er blevet protesteret derimod, og jeg protesterer for mit Vedkommende ogsaa derimod, og jeg tilføjer, at det er den højtærede Justitsminister, der er blødsøden. Da der blev rejst Spørgsmaal om at gen-

nemføre de Forslag, som Børnekommissionen stillede, altsaa om at gennemføre Værgeraad, at oprette Børnehjem og saaledes fra Samfundets Side at skride til — naturligvis kun efter grundig Undersøgelse — at fratage slette Fædre eller Mødre deres Børn, var det den højtærede Justitsminister, der var blødsøden og ikke os. Det var ham, som sagde, at det vilde være forfærdeligt for mange Fædre og Mødre at miste deres Børn. Men jeg siger dertil, at jeg ikke lægger Vægt paa, at en Bølle eller hans Hustru, der maaske er lige saa moralsk forsumpet som han, gør Modstand, naar Børnene skulle tages fra dem. Vi kunne ikke tillade, at de faa Lov til at opdrage Børnene til Bøller, Skøger eller Vagabonder. Den Gang var det os, der vilde bruge den haarde Haand. Jeg siger, at her ere de, som ere imod Pryglene, mod Legemsstraffen, de mest haarde. Men god, sund Humanisme gaar her Haand i Haand med god, sund Fornuft.

Hvad er værst for Bøllerne — bedst for Samfundet: enten at give Bøller, som overfalde sagesløs Mand eller begaa Sædelighedsforbrydelser, nogle Dragt Klør og saa efter nogle Ugers Forløb slippe dem løs igen, eller at beholde dem paa Arbejdsanstalterne maaske nogle Aar eller i hvert Tilfælde meget længe? Hvad er haardest for vedkommende og sikrest for Samfundet? Selvfølgelig det sidste. I og for sig indrømmer jeg, at det, at en Bølle, en Voldsperson, bliver afpryglet paa Stedet, ikke er noget, der oprører os; tværtimod. Men hvad der oprører os, er, at det foreslaas ved Lov at legalisere Pryglene, at lovliggøre dem. Jeg synes, at det er nok, at vi legalisere Prostitutionen. Jeg synes, det er nok at have denne Skamplet hvilende paa det moderne, kulturelle Samfund. Skulle vi nu ogsaa legalisere Pryglene? Skulle vi sige til Bøllen: Dit Haandværk er ogsaa vort, det Værktøj, du bruger, tage vi op; det er udmærket? Vil Bøllen saa ikke sige til sit Offer: Hvad skriger og klynker du for? Jeg giver dig en halv Snes Slag paa Ryggen, og jeg faar selv 27 Slag, hvis jeg bliver opdaget og fanget. Hvilken Forraelse af vor Ungdom! Jeg tænker mig, at hvis denne Lovgivning om Prygl gaar igennem, vil der naturligvis komme Meddelelse i de lokale Blade om, at denne Mand, Peter Jensen eller Jens Sørensen, i Gaar eller i Forgaars i Arresthuset har faaet tildelt 27 Slag. Saa kunde maaske min 10—11 Aars Dreng eller Pige komme og spørge: Hvor-